

sig fra at see, hvorom det er, det gjælder, at det er intet Mindre end det danske Folks Frihed, Nationalitet og Selvstændighed.

Madvig: Det danske Folks Frihed, Nationalitet og Selvstændighed ligge mig lige saa meget paa Hjerte som nogen Anden i denne Sal. Jeg vil imidlertid stemme imod Adressen, ikke fordi jeg ikke deler den Bestyring og de patriotiske Følelser, der kunne have fremkaldt den, men fordi jeg finder, at det er et falskt og urigtigt Skridt af Landstinget at indgive den. Hvorvidt Adressen, som den nu seer ud, efterat Udcastet er tilveiebragt ved forskjellig Smøbedommen, det vil vel sige, at det er blevet forandret ved Udsettelse og Afspasfelse, hvorvidt, siger jeg, Adressen udtaler, hvad der bør udtales, hvad der overhovedet skal udtales og hvad der er rigtigt at udtale, skal jeg aldeles ikke gaae ind paa at omtale, af den simple Grund, at en virkelig Forhandling derom ligger udenfor denne Forsamlings Kompetence. Hvorhen vi i saa Henseende kunne komme, troer jeg, at et Foredrag, som er holdt i Aften, allerede tilstrækkelig antyder. Jeg har aldeles ikke Noget imod de Motiver, der have fremkaldt det; men imod dets Passelighed her har jeg Meget at indvende. Jeg sigter herved til det Foredrag, som blev holdt af den ærede 2den Landstingsmand for 1ste Kred (Beck). Oplysninger om den Sags Stilling, der har fremkaldt Adressen, kunne vi ikke faae her. Ministrene ere ikke tilstede, og vi vove ikke energisk at misbillige, at de ikke ere tilstede. Den Minister, der nærmest skulde give Forklaringer, optage en Diskussion og modsætte sig Adressen, forsaavidt den maatte synes at indeholde en Misbilligelse, eller forlange en klarere Udtalelse, hvis den ikke skulde være nogen saadan, er ikke tilstede, og kan neppe konstitutionelt deeltage i Forhandlingerne her. At indgive en Adresse om Anliggender, der ikke her kunne grundig forhandles, anseer jeg for upassende for en Forsamling, der har en lovgivende Karakter. Naar nu Sagen alligevel ligger Alle paa Hjerte, seer jeg ingen anden Vej til at tilfredsstille denne Følelse paa en alvorlig Maade, end at trænge paa Sagens Forhandling, der hvor den kan og bør for-

handles, derpaa kan jeg og enhver Anden, der er tilstede i denne Sal, som danske Mænd, forsaavidt man finder det rigtigt og nødvendigt, trænge. Der er intet imod, at der indgives en Adresse fra Folket til Hans Majestæt om, at Rigsraadet snarest muligt maa komme sammen; der er intet imod at trænge paa Rigsraadet selv, ved alle de Midler, man har, at virke hen til, at Forhandlingen finder kraftig Sted der, hvor den har hjemme. Som Landstingsmænd troer jeg imidlertid ikke, vi kunne udrette Noget, og jeg vil som Landstingsmand ikke deeltage i Noget, hvorved vi ikke kunne udrette Andet end at give Stof til Eftertanke og Stof til alvorlige Følelser; dermed ere vi forsyndede, uden at vi selv give det.

Beck: Med Hensyn til nogle Uttringer, som den sidste ærede Taler lod falde i sit Foredrag, skal jeg tillade mig at bemærke, at jeg netop har holdt mit Foredrag paa et Grundlag, som hviler paa Sandhed, og jeg turde og burde ikke lade være at udtale mig derom, da den Bei og de Midler, som jeg har antyndet, efter min fuldeste Overbeviisning vilde have en overordentlig stor Betydning. Jeg skal tillade mig yderligere at bemærke, at jeg vistnok har været fuldstændig berettiget dertil, hvad vel heller ikke den ærede Landstingsmand drager i Tvivl, og Bevistet herfor for mig er, at Formanden aldeles intet i saa Henseende har havt at indvende. Den Omstændighed, at Ministrene ikke ere tilstede, har jeg naturligvis ikke kunnet tage i Betragtning; men det er mig nok, at jeg har udtalt, hvad der, efter min fulde Overbeviisning, hviler paa et sandt Grundlag.

Moug: Jeg drager ikke i fjerneste Maade i Tvivl, at den ærede Landstingsmand, som nu satte sig, har meent at udtale Sandhed; men han maa tillade mig at sige, at jeg troer ikke, at de Sandheder, han har villet udtale, ere ham selv tilstrækkelig klare; derom synes hans Foredrag mig i høi Grad at vidne, og jeg troer heller ikke, at det i nogen Maade er ønskeligt at drage reent indre slesvigiske Anliggender ind under denne Forhandling; Adresseudcastet giver dertil aldeles ingen Anledning.